

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Idy Hanzelovej a členiek JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľa **Mgr. M. M.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni - ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **výšku invalidného dôchodku**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 22S 113/00-352, 22S 25/01 zo dňa 14. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. októbra 2008 č. k. 22S 113/00-352, 22S 25/01 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutia odporkyne č. X.:

- zo dňa 25.mája 2000 o zvýšení invalidného dôchodku od 16. novembra 1999 podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii na sumu 2.339,-Sk (77,64,-€) mesačne, v spojení so zmenovým rozhodnutím I. zo dňa 13. júla 2000 o zvýšení invalidného dôchodku na 2.491,-Sk (82,69,-€) mesačne
- zo dňa 13. júla 2000 o zmene rozhodnutia zo dňa 17. apríla 2000 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 24. mája 2001, v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 1, 2 zo dňa 3. novembra 2001, v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 1, 2, 3, 4 zo dňa 16. decembra

2002, o zvýšení invalidného dôchodku na základe novopreukázanej doby zamestnania a hrubého zárobku

- zo dňa 4. júna 2002 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 5 zo dňa 16. decembra 20002
- č. II zo dňa 13. júla 2000 o zvýšení invalidného dôchodku na 2.844,-Sk (94,40,-€) mesačne
- zo dňa 24. mája 2001, že navrhovateľovi patrí od 16. novembra 1999 naďalej invalidný dôchodok v sume 2.491,-Sk (82,69,-€) mesačne a od augusta 2000 v sume 2.844,-Sk (94,40,-€) mesačne
- č. 3, 4 zo dňa 3. novembra 2001 o zvýšení invalidného dôchodku od augusta 2000 na 2.909,-Sk (96,56,-€) mesačne a od októbra 2001 na 3.113,-Sk (103,33,-€) mesačne
- č. 6 zo dňa 16. decembra 2002 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o úpravu dôchodku podľa zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov, pretože nespĺňal podmienky § 24 ods. 5 tohto zákona, nakoľko doba štúdia na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave od 31. marca 1969 do 22. augusta 1970 a od 31. marca 1971 do 31. augusta 1972 nebola zhodnotená, nakoľko zo štúdia bol navrhovateľ vylúčený pre nesplnenie si základných študijných povinností
- zo dňa 4. júla 2003 o zvýšení invalidného dôchodku od júla 2003 na 3.617,-Sk (120,06,-€) mesačne
- zo dňa 2. februára 2004 o zvýšení invalidného dôchodku podľa § 293a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z.z. od 1. februára 2004 na 3.762,-Sk (124,88,-€) mesačne
- zo dňa 4. novembra 2004 o zvýšení invalidného dôchodku podľa § 293a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z.z. od 1. decembra 2004 na 3.890,-Sk (129,12,-€) mesačne
- č. 1, 2, 3, 4, 5 zo dňa 14. februára 2005 o zvýšení invalidného dôchodku podľa ustanovení zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov z dôvodu, že ani po zvýšení jeho základnej výšky podľa zákona č. 222/2003 Z.z. nedosahuje sumu 4.631,-Sk (153,72,-€) tak, že od júla 2003 sa mu zvyšuje na túto sumu, teda tak, aby úhrn iného príjmu a dôchodku dosiahol 1,1-násobok životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu

potvrdil a rozhodnutia:

- zo dňa 27. júna 2005 o zvýšení invalidného dôchodku od 2. júla 2005 podľa § 293e zákona č. 461/2003 Z.z. na 4.287,-Sk (142,30,-€) mesačne
- zo dňa 12. júla 2006 o zvýšení starobného dôchodku od 1. júla 2006 na sumu 4.543,-Sk (150,80,-€) mesačne podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z.

- zo dňa 18. júla 2007 o zvýšení starobného dôchodku podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 310/2006 Z.z. od 1. júla 2007 na 4.827,-Sk 160,23,-€) mesačne zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. O trovách rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že napadnutými rozhodnutiami odporkyňa zvyšovala v súlade s platnými právnymi predpismi invalidný dôchodok navrhovateľa, čo malo vplyv na výšku priznaného invalidného dôchodku, avšak výška príplatku k dôchodku ostala nezmenená. Krajský súd konštatoval že navrhovateľ výlučne požadoval vykonanie úpravy dôchodku podľa § 95 zákona č. 100/1988 Zb. tri roky spätne od priznania invalidného dôchodku ako účastníkovi I. skupiny účastníkov odboja v maximálnej výške 6.718,-Sk (223,-€) mesačne a od 1. júla 1999 v sume 7.154,-Sk (237,47,-€) mesačne. Dôvodil že na takúto úpravu je nutné preukázanie doby odbojovej činnosti vrátane väznenia a internácie zásadne osvedčením a rozpisom dôb odbojovej činnosti vydaným Ministerstvom obrany Slovenskej republiky podľa § 8 zákona č. 255/1946 Zb., ktoré však navrhovateľ v konaní nepredložil a na základe toho súd skonštatoval, že navrhovateľa nemožno považovať za účastníka odboja podľa § 59 ods. 2 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., v dôsledku čoho nie je možná ani aplikácia § 63 ods. 1 a 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Krajský súd neakceptoval ani tvrdenie navrhovateľa, že ho možno podľa § 29 ods. 1 a 3 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách považovať za príslušníka odboja, pretože osobám v tomto ustanovení demonštratívne vypočítaným sa priznáva rovnaký rozsah výhod ako účastníkom odboja z I. a II. svetovej vojny, avšak práve s výnimkou nárokov v dôchodkovom zabezpečení.

Krajský súd nepovažoval za relevantnú ani námietku navrhovateľa, aby bol posudzovaný jeho nárok podľa § 21 ods. 1 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnej rehabilitácii z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru, pretože túto skutočnosť navrhovateľ žiadnymi hodnovernými dokladmi nepreukázal, rovnako ako nepreukázal vylúčenie zo štúdia na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave z politických dôvodov, keďže z tohto štúdia bol vylúčený pre nesplnenie si základných študijných podmienok.

Krajský súd zároveň zistil dôvod podľa § 250q ods. 2 OSP na zrušenie rozhodnutia odporkyne zo dňa 27. júna 2005 a naň nadväzujúcich rozhodnutí zo dňa 12. júla 2006 a zo dňa

18. júla 2007, pretože v priebehu súdneho konania dňa 13. júna.2008, pred rozhodnutím súdu o opravnom prostriedku navrhovateľa, stratilo účinnosť ustanovenie § 293e ods. 1 až 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 244/2005 Z.z., podľa ktorého odporkyňa rozhodla o zvýšení starobného dôchodku, čím neprávoplatné rozhodnutia odporkyne stratili svoj zákonný podklad, pretože boli vydané na základe neúčinného právneho predpisu.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu že sa naňho má prihliadať ako na účastníka odboja I. kategórie, lebo sa naňho vzťahuje režim zák. č. 255/1946 Zb., zák. č. 119/1990 Zb. a 87/1991 Zb., s tým že základ jeho nároku odvodzuje od § 59 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. a treba ho posudzovať pri aplikácii § 63 ods. 3 tohto zák. V odvolaní navrhovateľ opakovane opísal udalosti zo svojho života, ale nijako nepreukázal naplnenie zákonných podmienok, v zmysle ktorých sa naňho má prihliadať ako na účastníka odboja I. kategórie

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s §10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné s poukazom na § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 219 ods. 2 OSP. Odvolací súd len konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov opravného prostriedku navrhovateľa, s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové a právne závery sú vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že navrhovateľ splnil len podmienky v zmysle § 119/1990 Zb. z dôvodu jeho väznenia v trvaní 22 mesiacov v III. pracovnej kategórii, za čo mu prináleží príplatok k dôchodku podľa § 25 ods. 7 písm. b/ zák. č. 119/1990 Zb., ktorý mu odporkyňa priznala a ktorý mu je riadne vyplácaný. Navrhovateľ však nepreukázal splnenie podmienok zákona č. 255/1946 Sb. na to, aby sa naňho prihliadalo ako na účastníka odboja (§ 59 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 v spojení s§ 224 ods. 2 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová